

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. A. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Breahna,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Breahna
împotriva lui Andrei Breahna cu privire la recunoașterea datoriei, restituirea plăților
pentru serviciile locativ-comunale în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Andrei Breahna și s-a menținut hotărârea din 27 martie
2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2018 Maria Breahna a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Andrei Breahna cu privire la recunoașterea datoriei, restituirea plăților
pentru serviciile locativ-comunale în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, în procedura Judecătoriei Hîncești, sediul
Ialoveni se află spre examinare acțiunea depusă de Andrei Breahna împotriva Mariei
Breahna cu privire la partajul proprietății comune în devălmășie a soților după
desfacerea căsătoriei și anume a casei de locuit amplasată pe adresa or. XXXXX.

Reclamanta a specificat că pârâtul deși locuiește și beneficiază de toate
serviciile locativ comunale, din anul 2013 până la moment nu a contribuit la
achitarea acestora, plățile fiind achitate de către reclamantă.

A menționat că plata serviciilor comunale pentru perioada anilor 2013 –
ianuarie 2018 a constituit suma de 28216 lei.

Maria Breahna a considerat că suma achitată de ea pentru plata serviciilor
comunale reprezintă o obligație solidară datorită faptului că Andrei Breahna a locuit
și locuiește în continuare în imobilul de pe adresa menționată mai sus, astfel că
pârâtul urmează să achite reclamantei în ordine de regres suma de 14108 lei.

A solicitat recunoașterea datoriei achitate de către Maria Breahna pentru plata
serviciilor comunale ca fiind datoriei/obligație solidară și încasarea de la Andrei
Breahna în beneficiul reclamantei a sumei de 14108 lei, ceea ce constituie ½ din

suma de 28216 lei, care a fost achitată cu titlu de datoriei pentru serviciile comunale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 martie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni a fost admisă acțiunea; a fost recunoscută suma de 28216 lei achitată de Maria Breahna, în perioada anilor 2013-2018, în calitate de plăți pentru serviciile comunale de întreținere a locuinței situată în or. XXXXX ca obligație solidară a locatarilor coproprietari Maria Breahna și Andrei Breahna; a fost încasat de la Andrei Breahna în beneficiul Mariei Breahna în ordine de regres suma de 14108 lei, care a fost achitată cu titlu de datoriei pentru serviciile comunale de către Maria Breahna pe perioada anilor 2013-2018 și cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat în mărime de 423, 24 de lei și asistență juridică de 5000 de lei.

La 09 aprilie 2019 Andrei Breahna a declarat apel împotriva hotărârii din 27 martie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Maria Breahna.

Prin decizia din 24 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Andrei Breahna și s-a menținut hotărârea din 27 martie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

Instanța de apel prin prisma art. 776, 796, 797 alin. (1) - (2) și 1264 alin. (1) lit.c) Cod civil, a conchis că prima instanță temeinic și just a recunoscut plățile pentru serviciile comunale de întreținere a locuinței situată în or. Ialoveni, str. Codru, 28 în sumă de 28216 lei, achitate de Maria Breahna în perioada anilor 2013 - 2018, ca obligație solidară a locatarilor coproprietari Maria Breahna și Andrei Breahna și corect a încasat din contul lui Andrei Breahna în folosul Mariei Brahna în ordine de regres suma de 14108 lei, sumă care a fost achitată cu titlu de datorie pentru plata serviciilor comunale de către Maria Breahna pentru perioada anilor 2013-2018.

La 12 august 2019, Andrei Breahna a declarat recurs împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că concluziile expuse în hotărârile adoptate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A specificat că îi achita bani intimatei pentru serviciile comunale, deși în mare parte nu se folosea de ele, deoarece ultima a făcut în așa fel de a renunța la folosirea acestora.

A considerat că și suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică încasați din contul recurentului, este exagerată pentru o ședință de judecată.

La 30 septembrie 2019 Maria Breahna, reprezentată de avocatul Elena Buguța a depus referință prin care a solicitat considerarea inadmisibilă a recursului declarat de către Andrei Breahna.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 25 iunie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Andrei Breahna, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Breahna, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Andrei Breahna, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Breahna împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat